

KRZYKLIWY (12) ai

sg m N krzykliwy (4). ◇ I krzykliwym (1). ◇ f G krzykliw(e) (1). ◇ L krzykliw(e)j (1). ◇ n A krzykliwé (1). ◇ pl G krzykliwych (2). ◇ I m krzykliw(e)mi (1). ◇ L krzykliwych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. *Głośny, donośny; clamorus Calep, Cn (6) : Clamosus – Krzykliwy wrzązliwy [!] Calep 203a.*

Wyrażenia: »głos krzykliwy« [szyk 2 : 1] (3): A oni nań nálegáli głołámi krzykliwemi/ profząc áby był vkrzyżowan [vocibus magnis postulantés ut crucifigeretur Vulg Luc 23/23] LatHar 724, 478, 542.

»głosem krzykliwy« = mający donośny głos (1): [Klemens Ramulth] był Człowiek łtanem wyfoki/ twarzą poważny/ głofem krzykliwy OrzRozm G2v.

»rzecz [= mowa] krzykliwa« (1): A Niezczęście wyftąpi wielmi w zedraney sukni/ ołoby fuche/ blade/ nieprzyjemne/ ale rzeczy krzykliwe a wfporne ForCnR D4.

2. *Wrzaskliwy, hałaśliwy; tumultosus Cn (3) :*

a. *O ludziach (1) :*

W porównaniu (1): dáleko foremniey [pannie] przy mątce poczćiwey/ Niżli przy oney Kłieni iáko gęś krzykliwey. RejWiz 39.

b. *O zwierzętach (2) : RejZwierc [233]; Gęsi moc wielką w łęgu łzczębietliwych/ Káczek łákomych/ łábęci krzykliwych. KlonFlis Cv.*

3. *Lamentujący; tu w przen (1) : Płáczę rzeká łzumnogłóśna Meletes krzykliwy Płynąc pod Smyrneńskie mury/ bo dopier cnotliwy Nálz Polłki Homerus vmárł KlonŻal B3v.*

4. *Żarliwy (1) : zówżem rad przed łobą miał oné Páwłá świętého/ do Tymotheufzá krzykliwe vpominánié: O Timothee, Depofitum custodi [Vulg 2.Tim 1/14]. OrzQuin H.*

5. *Głęboko brzmiący (o instrumencie muzycznym) (1) : Chwalćie go ná cymbalech głośnych/ chwalćie go ná cymbalech/ krzykliwych [laudate eum in cymbalis alte sonantibus]. BudBib Ps 150/5.*

Synonimy: 1. głośny; 2. wrzaskliwy; 3. lamentliwy, płacziwy.

Cf **KRZYKŁY**